

Biblická hodina – 30.03.2023

Suspírium: „Mojžiš povedal ľudu: „Nebojte sa! Vydržte a uvidíte, že dnes vás Hospodin zachráni. Egypťanov, ktorých dnes vidíte, už nikdy neuvidíte. Hospodin bude bojovať za vás, vy sa len upokojte.“ ” (II Mojž 14,13-14) Amen.

Pieseň: Žalm č. 34.: „Ja dobrorečiť chcem každý deň...”

Modlitba:

Pane, náš Spasiteľ! Ty, Ktorý pripravuješ príležitosť pre ticho, prosíme Ťa, otvor naše mysle a srdcia, aby sme dnes boli pred Tebou ako tí, ktorí chcú len Tebe venovať pozornosť a prijímať s duchovnou bdelosťou všetko, čo si pripravil nám na dnes.

Ďakujeme, že dnes vedieš naše kroky tak, že prichádzame pred Teba a môžeme prinášať naše bremená, rozhovory, starosti a všetky malé radosti tohto dňa, za ktoré Ti teraz vrúcne ďakujeme.

Prosíme, odpusti nám, keď sme nepovedali a nekonali tak, ako by si hovoril a konal Ty sám. Odpusť nám, ak sme sa zbytočne trápili nad vecami, ktoré už máš dávno pripravené pre nás, no my stále naliehame na splnenie Tvojich sľubov. Odpusť nám, keď sa zdá, že naša dôvera v Teba slabne.

Modlime sa za tých, ktorí žijú v zajatí zla. Za tých, ktorí každého kritizujú, všetkých súdia, všetkých považujú za horších ako seba a predstavujú si, že sú to oni, ktorí všetkým hýbu, a medzitým zasievajú semienko nenávisti, nepriateľstva a hnevu, pričom zabúdajú, že aj toto budú žať.

Daj, aby sme sa spoliehali len na Teba, Pane, Ktorý vieš, čo najviac potrebujeme. Prosíme, využi čas strávený okolo Tvojho Slova na posilnenie našej viery, aby nás Slová, ktoré nám dnes Ty sám adresuješ, opäť nás pozdvihli, aby sme sa mohli opäť učiť od Teba, Ktorý si stál pred pozemskými vládcami ako nebeský kráľ a po celý čas si zostali poslušný. Ďakujeme Ti, že si sa nás nevzdal, ale Tvoja poslušnosť a Tvoja láska k nám Ťa udržala na kríži, aby sme ako Tvoji vykúpení, ako Tvoji učeníci žijúci dnes, získali večný život. Pomôž nám, aby sme si nemysleli, že sme veľkí, keď čítame Tvoje Slovo, ale dovoľ nám, aby sme boli schopní viesť zdravé sebaskúmanie.

Formuj, vzdelávaj a uzdrav nás, nech sila Tvojho Slova pôsobí v našich srdciach a v našom spoločenstve. Príď Duchu Svätý, a ved' nás cestou poslušnosti. Pre Ježiša, vypočuj nás. Amen.

Starozákonný text: Kniha Prísloví 30. kapitola (Podčiarknutá a zvýraznená časť)

Milí bratia a drahé sestry!

„Slová Agúra, Jakeho syna. Výrok tohto muža vyneseny Itielovi, Itielovi a Uchálovi.”

Totožnosť Agúra a Jakea nie je známa. Nikde inde v Biblii sa nevyskytujú. Nájdeme ich v arabských nápisoch.

Podľa biblistov bol v pôvodnom texte preklep a ide o Massu, syna Izmaela, ktorý je jedným z mien jedného z arabských kmeňov. Podľa toho Izraeliti prevzali túto zbierku od Arabov. Podľa iných je Agúr sám Šalamún.

Je to ako čítať úvod do prorocstva, keď si človek prečíta túto biblickú stať. Je o človeku, ktorý nehovorí svoju múdrosť, ale ktorý v dôsledku svojich zápasov vedie cestu k Božej moci. Cítil, že je koniec a v tomto bode bola jeho duša naplnená Božími slovami, ktoré ho nielen vyzdvihli z hlbín života, ale boli aj vhodné na odovzdanie pre ďalšie generácie. Agúr vyhlasuje prorocstvo. Boh mu zveruje reč, a on ako apoštol Peter píše: „*Keď niekto hovorí, nech hovorí slovami, ktoré mu dal Boh, keď niekto slúži, nech to robí silou, ktorú dáva Boh, aby bol vo všetkom oslavovaný Boh skrze Ježiša Krista! Jemu patrí sláva i moc na veky vekov. Amen.*” (IPt 4,11)

„Och, som hlúpy viac než ktokoľvek iný a nemám ľudský rozum, nenaučil som sa múdrosti a nemám ani poznanie o Najsvätejšom.”

Ľudský rozum nie je schopný dosiahnuť Božiu múdrosť. Boží náustok neberie úplatky a nekoná pre zásluhy. Múdry človek súdi aj sám seba, a to nie je maličkosť v prípade tých, ktorí sú blízko Boha.

„Kto vystúpil do neba a odtiaľ zostúpil? Kto do svojej hrsti vietor nazbieral? Kto zabalil vodu do plášťa? Ktože vytýčil všetky končiny zeme? Ako sa volá a ako sa volá jeho syn? Isto to vieš!”

Agúr žil v Božej prítomnosti. A to je dôsledkom toho, prečo človek nie je schopný dosiahnuť Božiu múdrosť. Množstvo "Kto?" poukazuje na Stvoriteľa. Človek dokáže rozpoznať veľa vecí, vysvetliť ich zákonmi a vzorcami a začleniť do nich fyzikálne javy, aby si uľahčil každodenný život. Ale človek nie je tvorcom týchto javov. Viacero fyzikov a výskumníkov už dospelo k tomu, na základe súčasného stavu vedy, že musí existovať niečo – Niekto mocnejší. Človek sa môže z výšin a hlbok naučiť toľko, koľko mu Boh dovolí. A na úrovni, na ktorú sa súčasná veda dostala, môžeme prostredníctvom nich „len“ žasnúť nad Božou veľkosťou a nevyspytateľnou silou. Aj pôvod viditeľného stvorenia možno pochopiť len vierou: „*Vo viere chápeme, že Božie slovo stvárnilo svet tak, že z neviditeľného povstalo viditeľné.*” (Žid 11,3) Teda akí neschopní sme poznávať neviditeľné veci a samotného Boha.

„Každá Božia reč je preverená, je štítom tým, čo sa k nemu utiekajú. Nepridávajú nič k jeho slovám, aby ťa nepotrestal a neusvedčil z klamstva.”

Boh je pripravený prehovoriť. A to, čo z Jeho výroku chápeme, je predovšetkým Jeho dobrota. Všetko bolo stvorené a existuje Slovom Božím. Kto si však myslí, že je múdrejší ako Boh, už mu čelí. Nie je možné sa ľudským rozumom priblížiť k tomu, čo je božské, pretože dospejeme len k nesprávnemu záveru. Účelom Božieho Slova je poučiť nás a nie zmiast' nás vlastnými myšlienkami.

„O dve veci ťa prosím, neodopri mi ich prv, než zomriem: Vzdiaľ odo mňa klamstvo a ľživé slovo! Nedávaj mi chudobu ani bohatstvo, udeľ mi toľko chleba, koľko potrebujem, aby som sa nepresýtil, nezaprel ťa a nepovedal: „Kto je Hospodin?“ Aby som neschudobnel a nekradol a nezneuctil tak meno svojho Boha.“

Máme pred sebou pokornú modlitbu, a to opisom života na zemi pred smrťou. Bohatstvo môže človeku vziať myseľ a môže mať pocit, že je odkázaný na nič a na nikoho. Na druhej strane, chudoba vás môže prinútiť robiť veci, ktoré nechcete.

„Neohováraj sluhu pred jeho pánom, aby ťa neprekliat, aby si ty neniesol trest.“

Pán si so sluhom robil, čo chcel. Ale bezdôvodne ohovárať je nepekne, pretože nemáte šancu sa brániť. Jeho oprávnená kliatba bude vypočutá a bude to mať svoje následky.

„Je pokolenie, čo preklína svojho otca a svoju matku nežehná; pokolenie, čo sa pokladá za čisté a pritom nie je obmyté od špiny; pokolenie — ako len povýšene hľadá a namyslene žmurká viečkami! Je pokolenie, čo má zuby ako meče a čeluste sť a nože, aby pohltilo biednych zo zeme a chudobných spomedzi ľudí.“

Pred Bohom je známy znak hanebného pokolenia. 1, Nerešpektovanie ľudských zväzkov, ktoré určil Boh, 2, Seba-spravodlivosť - Nestačí zachovať vonkajší vzhľad a kultovú čistotu. 3, Domýšľavosť – Každý sa vidí zaujatým spôsobom. 4, Bezprávie, ktoré sužuje chudobných a úbohých.

Číselné príslovia

„Pijavica má dve dcéry, kričia: „Daj, daj!“ Sú tri veci, čo sa nikdy nenasýtia, totiž štyri, čo nepovedia: „Dost!“: podsvetie a neplodné lono, zem stále smädná po vode a oheň, čo nikdy nepovie: „Dost!“ Oko, čo sa posmieva otcovi, a pohrda poslušnosťou voči matke, vyd'obú havrany z údolia a zožerú ho orlie mlád'atá. Tieto tri veci sú mi podivné, vlastne štyri, čo nechápem: cestu orla na nebi, cestu hada po skale, cestu lode po morskej hlbine a cestu muža k dievčaťu. Taká je aj cesta cudzoložnice: naje sa, utrie si ústa a povie: „Neurobila som nič neprístojné.“ Pred tromi vecami sa chveje zem, vlastne štyri uniesť nemôže: sluhu, čo kral'uje, hlupáka, čo pažravo hltá chlieb, nehanebnicu, čo sa vydáva, a slúžku, čo zaberie miesto svojej panej.“

Tieto číselné príslovia sa nám zachovali pôvodne z hádaniek a z hlavolamov starovekých. Cieľom je preniknúť spoza ľudskej javy. Z hľadiska ich formy je v prvom riadku vždy zvýraznený spoločný menovateľ: 18, 21, 24, 29 a počet osôb so spoločným javom.

Vo voľnom rozhovore často používa živočíchy, aby nám priblížil správanie danej osoby i účastníkovi rozhovoru.

V prvom prípade nám príslovie predostrie počínanie pijavice. Znázorňuje nenásytnosť, dotieravosť a osobu, ktorá využíva iných. Niektorí, ktorí môžu od iných iba brať, nikdy dávať.

Podsvetie, ríša mŕtvych, však nakoniec všetkých pohltí. Je to pre nás posolstvo, že ak je v jednej oblasti života prítomný pocit nedostatku, v inej sa môže objaviť nenásytnosť. Tá sa môže objaviť vo finančnej oblasti a v oblasti validácie v živote daného človeka.

Obraz neplodnej ženy – ktorá iba prijíma, ale neprináša ovocie.

Obraz vyprahnutej zeme nebolo treba vtedy žijúcim vysvetľovať, keďže v týchto oblastiach vládlo veľké sucho. Bolo ťažké uhasiť smäd vyprahnutej zeme.

17. verš: Zomrieť bez pohrebu a stať sa potravou pre havrany a orly nie je práve najväčšou túžbou nikoho z nás. Aj v biblických časoch sa to považovalo za najstrašnejší osud. Po dlhom živote však byť pochovaný vedľa rodičov bolo jedným z najväčších požehnaní. Kto počas života opustí svojich rodičov, nebude s nimi, keď zomierajú.

18-19. verš: Dokážeme sa stále s obdivom pozerat' na veci, ktoré sa dejú okolo nás?

Cesta letu orla je cestou Božieho súdu. Samotný rozsudok sa dá rozpoznať, keď už bol vyneseny, ale následky a to, čo ho brzdí, sú pre ľudí nerozoznateľné.

Cesta hada je cestou múdrosti a inteligencie. Nikto nevidí vašu cestu, keď dosiahnete svoj cieľ.

Cesta lode je Božou výsadou, a to Jeho moci. Každá loď sa dostane do prístavu raz: **„Tvoja cesta viedla morom, tvoj chodník cez šíre vody, no tvoje stopy nebolo vidieť.“** (Ž 77,20)

Jeden z najúžasnejších Božích zákonov: Jeho najväčší dar je, keď sa dvaja ľudia nájdu. 20. verš len obsahovo nadväzuje na predchádzajúce. Spoločná je „cesta.“

Loď, orol a had nezanechávajú stopy. Po spáchaní činu sa neviestka tvári, že sa nič nestalo. Bohužiaľ, cesty, ktoré určil Boh, sa môžu zdeformovať a zmeniť na krivky. Môžete sa nechať unášať zlom a hriechom do takej miery, že to hovorí páchatel' hriechu: „Neurobila som nič neprístoje.“

21-23. verše: Sú udalosti, ktoré majú neznesiteľné následky. Ich podstatou je, že tí, ktorí prichádzajú z poníženej pozície do vedúcej úlohy, majú tendenciu prijímať kompenzáciu za všetku horkosť, ktorú utrpeli. Ale tí, ktorí nie sú spôsobilí niesť zodpovednosť, musia byť obmedzení.

„Tieto štyri, hoci drobné zemské tvory, sú výnimočne múdre: mravce — národ bez sily, a predsa si v lete vedia pripraviť potravu; damany — národ bez moci, a vedia si stavať brlohy v skale; kobyľky, hoci nemajú kráľa, predsa všetky tiahnu v šíkoch; jašteričky, hoci ich môžeš vziať do rúk, predsa bývajú v kráľovských palácoch.“

Nestačí len fyzická sila na dokončenie vecí. Počas organizácie a akcie systém zachytáva múdrych. Nikdy nesúďte na prvý pohľad: „*Ved' sa pozrite, bratia, akých si vás povolal! Niet medzi vami mnoho múdrych podľa tela ani mnoho mocných, ani mnoho urodzených. Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych, a čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil mocných; Boh si vyvolil, čo je v očiach sveta neurodzené a opovrhované; áno, vyvolil si to, čo nie je, aby zmaril to, čo je, aby sa nik pred Bohom nevystatoval.*” (IKor 1,26-29)

Mravec sa pozerá dopredu. Stará sa o potravu, ktorá dodáva silu. Veriaci čerpá dostatok sily zo Slova Božieho.

Aj dom svišťov postavený medzi skalami poukazuje na to, že bezpečie a prežitie hľadajú mimo seba. Veriaci stavia na Ježišovi Kristovi, na pevnej skale, na patričnom základe.

Kobyľky nemajú kráľa, ich sila je v ich jednote. Aj v tom je sila komunity, rodiny a cirkvi. Keď zmizne všetka viditeľná autorita a človek sa pokloní iba Bohu. Keď v prípade cirkvi nie je duchovný zbožňovaný, ale stredobodom pozornosti je naozaj Slovo Božie, pretože to je pravdivé, konkrétne a živí život, a nie séria klamstiev, kráčajúcich po krivolakých cestách a sústreďenia sa na svoje vlastné blaho.

„Títo traja vznešene vykračujú, vlastne štyria, čo pyšne pochodujú: lev, najmocnejší medzi zvieratami, neustúpi pred ničím, nafúkaný kohút aj cap a kráľ na čele svojho ľudu.”

Kráľ dobre vedie svoj ľud. Zatiaľ čo múdrosť nachádzame v malosti, krásu nachádzame v spôsobe, akým kráčame.

Pri príležitosti nastávajúceho Veľkého týždňa sa môžeme pozrieť aj na kráčanie nášho Ježiša, na kroky, ktoré pre nás urobil.

„Ak si hlúpy a vyt'ahuješ sa alebo ak strojiš zlo, daj si ruku na ústa! Ved' šľahaním smotany vznikne maslo, úder na nos spôsobí krvácanie a nával hnevu vyvolá spor.“

Buďme sebakritickí a venujme pozornosť sebe. Aby sme sa vyhli hnevu, najväčším nástrojom je ticho. Už počatý proces sa nedá vrátiť späť. Musíme sa naučiť včas mlčať. Pokorme sa pred našim Pánom a dôverujme Mu, že prehovorí cez Jeho Slovo a použije Jeho metódy na urovnávanie vecí. A tak si môžeme byť istí, že Jeho požehnanie sprevádza naše životy a prináša to najlepšie v našich dňoch života, keď obráti naše tváre a ústa k Sebe, aby ho naplnil chválou a láskou. Amen.

Novozákonný text: Evanjelium podľa Lukáša 24. kapitola 36-49. veršov:

„Kým o tom hovorili, on sám sa postavil uprostred nich a povedal im: „Pokoj vám!“ Preľaknutí a prekvapení sa domnievali, že vidia ducha. Povedal im: „Čo sa ľakáte a prečo máte v srdci pochybnosti? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Ved' duch nemá mäso a kosti — ale ja, ako vidíte, mám.“ Keď to povedal, ukázal im ruky a nohy. Pretože tomu stále od veľkej radosti neverili a čudovali sa, povedal im: „Máte tu niečo na jedenie?“ Podali mu kúsok pečenej

ryby. Vzal si a jedol pred nimi. Potom im hovoril: „Toto sú moje slová, ktoré som vám povedal, kým som bol ešte s vami: Musí sa vyplniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, Prorokoch a Žalmoch.“ Vtedy im otvoril myseľ, aby chápali Písma, a povedal im: „Tak je napísané, že Kristus bude trpieť, tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zosiadam, čo sľúbil môj Otec. Vy však zostaňte v meste, kým nebudete zahalení mocou z výsosti.“

Milí bratia a drahé sestry!

Učeníci boli spolu a rozprávali sa o Ježišovi. Povedali si, že Pán naozaj vstal z mŕtvych, zjavil sa, kráčal s nimi po ceste a spoznali Ho podľa lámania chleba. Dokonca aj učeníci potrebujú počuť svedectvá toho druhého. Takto sa navzájom posilňujú. Každé spoločenstvo je požehnané, kde môžeme rozprávať o Pánovi a Jeho prítomnosti vo svojom živote, o tom, čo sme už zažili v Jeho blízkosti, keď sme čítali, počúvali a zachovávali Jeho slovo. Zjavil sa im ten, ktorého spomínali. Stál medzi nimi a vyvolával v nich triašku a strach.

Ale ešte pred ich reakciou ich pozdraví so želaním pokoja, pretože On vie, ako ľahko ľudia strácajú pokoj. Stačí jedna správa, jedna nečakaná udalosť, jeden človek. Stačí, ak sa niečo nestane tak, ako ste si to nemysleli. Pokiaľ človek niečomu verí podľa vlastného videnia a verí, že tomu verí správne, všetko sa zmení, keď Ježišova osoba všetko vyjasní. Keď ľudia sa už nehádajú, čo vidia a Koho vidia, ale živý a vzkriesený Kristus sa predstavuje osobne: „...ja som“.

Po videní Ježiša a vypočutí Jeho slov, taktiež používa dotyk, aby vycítili, že je to skutočne On. Pán Ježiš Kristus vydáva svedectvo o Sebe pred učeníkmi ako Vzkriesený Pán. Dokonca si pýta aj jedlo, aby skutočne uverili.

A „stále sa neodvážili uveriť svojej radosti“. Ak mám z udalosti radosť, môže to mať len pozitívne dôsledky. Alebo nie? Prečo sa neodvážili uveriť? Čo sa môže stať človeku, ak verí v dobré posolstvo a verí vo vzkriesenie? Prečo skutočnosť zmŕtvychvstania paralyzuje našu vieru? Dodnes nevieme, čo s tým. Pretože aj keď je narodenie také každodenné a každý má svoju vlastnú stratu a smrť je prítomná v našich končinách, ale prečo nemôžeme uveriť, že tak hlboko, ako hlboko nás môže zatiahnuť myšlienka a skutočnosť odchodu, nás viera vo vzkriesenie môže zdvihnúť tak vysoko, ba dokonca ešte vyššie. Stačí tomu veriť, stačí prijať osobu vzkrieseného Pána, Jeho vďaka a Jeho dnešnú návštevu cez Slovo skrze Ducha Svätého.

„Toto som vám povedal, keď som bol ešte s vami: Musí sa splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, v Prorokoch a v Žalmoch.“ Sám evanjelista Lukáš vysvetľuje všetko, čo sa muselo stať.

Vtedajší učeníci si nepamätajú, no zdá sa, že aj dnešní učeníci trpia Alzheimerovou chorobou: myslenie a kognitívne funkcie sú znížené. Táto choroba zahŕňa nepretržitú degradáciu, ale v duchovnom zmysle je oveľa nebezpečnejšia.

Ježiš stojí nad rozumom každého z nás. On je ten, Kto nahrádza strach, obavy, údiv a nedôveru. Ten, Kto formuje a daruje otvorenú myseľ. On je Ten, kto „potom otvoril ich chápanie, aby porozumeli Písmu“.

Aj dnes je Ježiš pripravený darovať čistú myseľ, aj dnes Svojím Duchom Svätým rozvíja vieru, ktorá nás pozdvihuje ku všetkému, ktorá si pamätá, čo Pán Ježiš Kristus povedal, čo urobil a prečo to urobil:

„Je napísané takto: Kristus musí trpieť...“ – „...Rozumieš tomu, čo čítaš?“ (Sk 8,30b)"

„...ale na tretí deň musí vstať z mŕtvych – „...Rozumieš tomu, čo čítaš?“ (Sk 8,30b)"

„...a obrátenie musí byť vyhlásené v jeho mene..." – „...Rozumieš tomu, čo čítaš?“ (Sk 8,30b)

„...a odpustenie hriechov všetkým národom, počnúc od Jeruzalema.“ – „Rozumieš, čo čítaš?“ (Sk 8:30b)

„Vy ste toho svedkami.“ – „...Rozumieš tomu, čo čítaš?“ (Sk 8,30b)

Ježiš sľubuje, že pošle Toho, Koho Otec zasľúbil. On bude Utešiteľom a Potešiteľom všetkých nás. On bude učeníkom všetko pripomínať: *„No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.“ (Jn 14,26) Amen.*

Modlitba: Pane, Ty, Ktorý si zvíťazil nad smrťou a zmŕtvychvstal, prosím, daj mi, aby som nikdy nezabudol, že si so mnou každý deň až do skonania sveta. S touto vierou Ťa dnes volám na pomoc, keď čítam Tvoje Slovo, otvor moje chápanie, aby som pochopil všetko, cez čo mi dnes zvestuješ svoju nepochopiteľnú veľkosť. Ty, Ktorý si súcitný Boh, vidíš moju biednu situáciu, pomôž mi nestratiť dôveru v Teba. Pomôž mi rásť v duchu a viere aj cez bremeno, ktoré cítim a nosím. Daj mi, aby som videl a pocítil svojimi duchovnými očami, že ma nič nemôže odlúčiť od Teba, od Tvojej milosti a lásky, ktorú si nám prejavil v Pánovi Ježišovi Kristovi. Ako duchovné spoločenstvo Ti vyznávame, že niekedy sú naše myšlienky a činy na nesprávnej ceste, ale prosíme, zmiluj sa nad nami a osviet našu myseľ, aby sme dnes pochopili Tvoje poslanstvo. Zmiluj sa nad nami a v našich mnohých zmätkoch, prosím, veď nás a ukáž nám cestu, ktorou máme kráčať. Zmiluj sa nad nami a v našich pokušeniach a slabostiach, nás prosím podpor pravou svojou spravodlivosťou. Zmiluj sa nad nami a využij toto obdobie na priblíženie sa k Tebe, na to, aby sme mohli každý deň hľadať, spoznávať Tvoje stránky, ktoré nám boli doteraz skryté. Zmiluj sa nad našimi najbližšími v krajine i mimo nej, buď so všetkými, ktorí zápasia s chorobou, a prosím, poteš našich smútiacich, daj silu Svojho Ducha, aby sa mohli s vďakou v srdci rozlúčiť s matkou, manželkou a babičku dostali od vás ako darček. Pre Pána Ježiša Krista nás prosím ochraňuj a daruj nám dnes svoj pokoj, ktorý prevyšuje všetok ľudský rozum. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, ale ja vám ho dávam, nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a neľaká. Počuli ste, že som vám povedal: ‚Odídem a prídem k vám.‘ Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi, pretože Otec je väčší ako ja.“ (Jn14,27-28) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 423: „Povstal z mŕtvych, Kristus náš Pán...“

Milan Jurčo: Vstal z mŕtvych!

Vám, ktorá počúvate so srdcom ľahostajným,
vám, ktorí veríte bez dôsledkov,
vám úprimným, túžiacim po spasení Božom,
vám všetkým dávam otázku:

Keby Pán Ježiš za nás nebo zomrel,
a keby z mŕtvych nebol vstal, viete čo by bolo?
Táto modlitebňa by nebola, toto miesto by nebolo,
tento národ by nebol, čas tohoto roku by nebol,
ó, nech zneje výkrik poznania, nech letí ako svetlo,
nech zaplní nekonečnosť vesmíru:

Keby Pán Ježiš nebol za nás zomrel, a keby z mŕtvych
nebol vstal, prestal by život jestvovať, a my všetci, my
všetci neboli by sme. Neboli by sme, lebo hriechy
ľudstva sú väčšie ako veľkosť života, lebo na ňom
život nielen povstal, ale aj stojí.

Teba osobne, teba, ktorý si uveril, teba, ktorí sa bojíš,
teba ku Jeho hrobu pozýva Duch Boží.

Hľad', je prázdny! Tak bude prázdny aj tvoj hrob!

Tak vstaneš a budeš žiť!

Budeš žiť, lebo Pán nie je Bohom mŕtvych, ale živých,
lebo Pán náš, preto na kríži zomieral, preto smrť
porazil, aby si ty žil.

**„Ak však Kristus nebol vzkriesený, potom je márne
naše kázanie a márna je aj vaša viera.” (IK 15,14)**